

**From:** [REDACTED] >

**Sent:** Monday, September 21, 2026 6:39 PM

**To:** Kancelaria <kancelaria@men.gov.pl>; [REDACTED]

**Subject:** Petycja w interesie publicznym – wniosek o zbadanie wpływu masowej edukacji online na rozwój i zdrowie dzieci

## **WNIOSEK / PETYCJA**

**w sprawie podjęcia działań analityczno-kontrolnych w zakresie rzetelności weryfikacji wiedzy, legalności przeprowadzania egzaminów online, systemowych barier powrotu dzieci z edukacji domowej do szkół stacjonarnych, a także wpływu izolacji na rozwój i zdrowie psychofizyczne (w tym narząd wzroku i kondycję fizyczną) dzieci w kontekście zjawiska alienacji rodzicielskiej.**

Działając w interesie publicznym, na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, zwracam się z uprzejmą prośbą o:

1. Przeprowadzenie kompleksowych badań nad stanem rozwoju psychospołecznego dzieci realizujących obowiązki szkolny w formule edukacji domowej (w szczególności w tzw. szkołach w chmurze). Wnoszę o ocenę, jak całkowite odcięcie od naturalnego, realnego środowiska rówieśniczego szkoły stacjonarnej wpływa na zdolność dzieci do wchodzenia w codzienne interakcje, budowanie relacji oraz radzenie sobie z konfliktami.
2. Zbadanie skuteczności komercyjnych form wsparcia, takich jak Treningi Umiejętności Społecznych (TUS), w kontekście masowego izolowania dzieci i weryfikację, czy sztuczne zajęcia gabinetowe są w stanie zastąpić naturalny proces socjalizacji szkolnej.
3. Zbadanie funkcjonowania systemu oświaty pod kątem wsparcia i pomocy dla dzieci i młodzieży, które chcą zrezygnować z edukacji domowej i powrócić do szkoły stacjonarnej. Wnoszę o analizę barier formalnych, organizacyjnych oraz edukacyjnych

(wynikających [m.in.](#) z różnic programowych oraz specyfiki nauki blokowej w szkołach internetowych), a także o zweryfikowanie, czy i jak system wspiera te dzieci w sprawnym i bezstresowym powrocie do tradycyjnych klas.

4. Zbadanie poziomu aktywności fizycznej oraz rozwoju artystycznego (wobec braku realizacji przedmiotów WF, plastyka, muzyka) pod kątem ryzyka całkowitego zablokowania wszechstronności rozwoju dziecka przez zaniedbania opiekunów.

5. Przeprowadzenie pilnych kontroli w placówkach prowadzących masową edukację domową (w tym w tzw. szkołach w chmurze) pod kątem przestrzegania Prawa Oświatowego w zakresie formy przeprowadzania rocznych egzaminów klasyfikacyjnych. Wnoszę o zbadanie, czy placówki te stosują się do wytycznych Ministerstwa Edukacji Narodowej nakazujących stacjonarną formę egzaminów w obecności komisji, czy też bezprawnie organizują je w formie online.

6. Ustalenie statystyk dotyczących odsetka uczniów szkół w chmurze pochodzących z rodzin rozbitych oraz zbadanie, czy system ten nie staje się dla rodziców alienujących narzędziem do całkowitego zamknięcia dziecka w czterech ścianach w celu odizolowania go od drugiego rodzica oraz społeczeństwa.

7. Przeprowadzenie analizy rzetelności i obiektywizmu oceniania w systemie edukacji domowej (online) w stosunku do weryfikacji wiedzy w szkołach stacjonarnych. Wnoszę o zbadanie korelacji pomiędzy wysokimi ocenami uzyskiwanymi przez uczniów w szkołach internetowych za pomocą egzaminów blokowych a ich realnym poziomem wiedzy weryfikowanym w przypadku powrotu do edukacji stacjonarnej oraz podczas państwowych egzaminów zewnętrznych (egzamin ósmoklasisty, matura) – w tym zbadanie zjawiska tzw. „iluzji edukacyjnej”, niosącej ryzyko powierzchownego wykuwania schematów testowych i generującej drastyczne zaległości na etapie dalszej nauki na studiach wyższych.

8. Przeprowadzenie badań przez powołanych specjalistów z zakresu okulistyki dziecięcej w celu klinicznej oceny wpływu wielogodzinnej, codziennej pracy przed ekranami komputerów i urządzeń mobilnych na narząd wzroku dzieci realizujących obowiązek szkolny w systemie online, w szczególności pod kątem tempa rozwoju krótkowzroczności oraz zespołu suchego oka.

## UZASADNIENIE

Szkoła stacjonarna to nie tylko miejsce transferu wiedzy teoretycznej, ale przede wszystkim naturalne, realne środowisko społecznej socjalizacji. To na korytarzach i w klasach szkolnych dzieci przechodzą fundamentalny trening życia: uczą się współpracy, nawiązują przyjaźnie, ale także doświadczają konfliktów. Realne życie rówieśnicze polega na tym, że dzieci bawią się razem, lubią się, nie lubią, kłócą i godzą. Umiejętność pokłócenia się z rówieśnikiem i wypracowania kompromisu w świecie rzeczywistym jest kluczowym elementem budowania odporności psychicznej. Dziecko pozbawione tych doświadczeń, zamknięte w samotności w sieci, uczy się jedynie „wylogowywania” z trudnych sytuacji. W efekcie, w zderzeniu z realnym konfliktem w dorosłym życiu, doznaje głębokiego szoku adaptacyjnego i staje się całkowicie bezbronne.

W ostatnich latach zauważalna staje się niepokojąca moda na masowe posyłanie dzieci na komercyjne Treningi Umiejętności Społecznych (TUS), często bez potrzeby oraz realnych, medycznych wskazań tj. bez dokładnej diagnozy. Należy stanowczo podkreślić, że żaden prywatny TUS realizowany w sztucznych, kontrolowanych warunkach gabinetowych raz w tygodniu nie zastąpi dziecku uczestniczenia w codziennym życiu szkolnym i społecznym. Naturalna socjalizacja odbywa się w sposób ciągły i spontaniczny, czego nie da się zrekompensować godziną opłaconych zajęć terapeutycznych.

Sygnały płynące bezpośrednio od praktyków oraz rodziców są alarmujące. Doświadczenia osób sprawujących opiekę nad młodzieżą z tzw. „szkół w chmurze” oraz relacje niezależnych obserwatorów zewnętrznych – w tym właścicieli dużych ośrodków wypoczynkowych, którzy gościli zorganizowane, około 50-osobowe grupy uczniów z tego systemu – jednoznacznie wskazują, że młodzież ta wykazuje cechy rażącego wycofania społecznego, apatii oraz znacznie głębszych problemów emocjonalnych niż rówieśnicy ze szkół stacjonarnych. Życie codzienne ucznia w chmurze bywa przez samych rodziców porównywane do statusu osoby bezrobotnej – charakteryzuje się brakiem zdrowej struktury dnia, utratą motywacji i życiowego napędu.

Obecny model edukacji online tworzy ponadto groźną „iluzję wysokich osiągnięć”. Samodzielne wyuczenie schematu testów czy nawet mechaniczne „wykucie” materiału pod egzamin dojrzałości w odcięciu od wymagań systemowych sprawia, że po podjęciu studiów wyższych studenci ci natychmiast ujawniają potężne luki kompetencyjne i drastyczne zaległości w stosunku do rówieśników, co nierzadko kończy się przerwaniem edukacji. Co kluczowe, same dzieci często dostrzegają tę pułapkę i chcą wrócić do szkół stacjonarnych, jednak specyfika nauki blokowej generuje tak drastyczne zaległości i luki w wiedzy, że powrót staje się systemowo zablokowany. Wnoszę o zbadanie, czy państwo

zapewnia odpowiednie mechanizmy ostonowe, programy adaptacyjne oraz wsparcie dla uczniów przechodzących tę trudną i stresującą zmianę.

Jak wiadomo, masowe przechodzenie dzieci do tzw. „szkół w chmurze” niesie za sobą również bardzo poważne, negatywne konsekwencje dla zdrowia fizycznego. Wielogodzinna, codzienna ekspozycja na światło niebieskie, połączona z nieustannym patrzeniem na bliskie odległości i w dodatku do tego bardzo często w źle oświetlonym pomieszczeniu i drastycznym ograniczeniem przebywania na świeżym powietrzu, skutkuje lawinowym postępowaniem krótkowzroczności, przemęczeniem wzroku, zaburzeniami akomodacji oraz zespołem suchego oka i to z pewnością potwierdzi nie jeden okulista. W szkole stacjonarnej uczeń naturalnie zmienia otoczenie, patrzy w dal na tablicę i spędza przerwy w ruchu. W systemie online ten fizyczny i profilaktyczny aspekt zdrowia zostaje całkowicie zaniedbany, co prowadzi do trwałego uszczerbku na zdrowiu dzieci. Dotyczy to również braku realizacji zajęć wychowania fizycznego, plastyki czy muzyki, co pozbawia uczniów podstawowej dawki ruchu oraz bodźców artystycznych stymulujących rozwój oraz odreagowania napięcia psychicznego.

Kolejnym rażącym problemem systemowym jest praktyka przeprowadzania rocznych egzaminów klasyfikacyjnych w formie online. Mimo jasnego stanowiska resortu edukacji, że egzaminy muszą odbywać się stacjonarnie, część podmiotów wciąż oferuje weryfikację wiedzy przez Internet. Taka forma rodzi patologie – odbiera gwarancję samodzielności ucznia, stwarzając ryzyko korzystania z niedozwolonej pomocy osób trzecich czy niekontrolowanego dostępu do gotowych baz pytań egzaminacyjnych krążących w sieci, ale przede wszystkim odbiera jedyną w roku okazję, by niezależna komisja nauczycielska mogła fizycznie zobaczyć dziecko, ocenić jego stan psychofizyczny i zweryfikować, czy jego dobro nie jest zagrożone.

W kontekście konfliktów okołorozwodowych i zjawiska alienacji rodzicielskiej, problem ten staje się wręcz dramatyczny. Szkoła stacjonarna powinna stanowić dla dziecka bezpieczny azyl i niezależny punkt odniesienia. Zamknięcie dziecka w formule online pozwala rodzicowi alienującemu na pełną kontrolę nad środowiskiem małoletniego. Brak obowiązkowego WF-u, plastyki, a przede wszystkim brak codziennego kontaktu z rówieśnikami i nauczycielami sprawia, że dziecko traci punkty odniesienia. Jeżeli dodatkowo szkoła umożliwia zdawanie egzaminów online, dziecko przez cały rok nie opuszcza domu i nie widzi żadnego niezależnego dorosłego. Rodzic alienujący zyskuje tym samym możliwość legitymowania się chmurowymi ocenami bardzo dobrymi, ukrywając fakt, że rzeczywisty poziom wiedzy, stabilność akademicka oraz zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka (w tym narząd wzroku) ulegają drastycznej degradacji.

Dziecko staje się wówczas plastycznym narzędziem w rękach manipulatora, trwale odcinającym od szans na samodzielną przyszłość.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę dobra dziecka oraz jego prawo do prawidłowego rozwoju, wnoszę jak we wstępie.

Z poważaniem,

[Redacted signature line]

[Redacted signature line]

[Redacted signature line]

[Redacted signature line]